

PAIX LITURGIQUE

Newsletter 26 objavljen dana 30 ožujak 2015

PÉLUSSIN ILI DUG PUT PREMA LITURGIJSKOM MIRU

U našem francuskom newsletteru br. 474, posvećenom željama pape Franje za mir, pisali smo ovako: "Unatoc progonu koji i dalje traje, primjeri trajnoga sklada i mira sve su brojniji. U svim mjestima gdje su župnici zdušno pokušali uvesti izvanredni oblik liturgije njihov je pokušaj okrunjen uspjehom. Time ne samo da se smanjuju negativne reakcije, već se, što je još bitnije, napetosti uvijek ublaže cim padnu predrasude, koje su cesto posljedica nepoznavanja bližnjega.

Ovoga je tjedna naš newsletter posvećen jednom od takvih primjera: Pélussinu, središtu jednoga kantona u departmanu Loire, koji se nalazi u podnožju masiva Pilat. Ondje se na jednom poljoprivrednom imanju 70-ih godina, uz potporu Bratstva svetog Pija X. koje je tada tek nastajalo, pocela slaviti tradicionalna misa, da bi se nakon objave motuproprija Summorum Pontificum potom slavila u crkvi Notre-Dame (Naše Gospe), jednoj od dviju crkava u gradu, u miru i skladu zahvaljujuci vlc. Françoisu Reynardu, tadašnjem župniku i današnjem generalnom vikaru biskupije Saint-Étienne.

Image: rs20150316175540_NDdePelussin.jpg

Crkva Notre-Dame de Pélussin.

I - PRICA O STRPLJIVOM OTPORU

Sedamdesetih godina, kada više nije mogla podržavati zlorabe koje su se cinile u novome obredu, obitelj poljoprivrednika iz Pélussina povezala se s vlc. Bernardom Waltzom, jednim od prvih svećenika kojega je zaredio msgr. Lefebvre u Ecôneu. On je, uz spremnu podršku vlc. Chassagnea, još jednog svećenika iz Ecônea, odmah prihvatio dolaziti slaviti tradicionalnu liturgiju na obiteljsko poljoprivredno imanje na kojem se okupljala skupina vjernika.

Zbog porasta broja vjernika te malene zajednice postignut je dogovor s gradonacelnikom susjednoga grada koji im je na raspolaganje stavio kapelicu u blizini sela. Tijekom gotovo 25 godina misa se slavila upravo u toj kapeli, sve dok nova vlast u gradu, pod izgovorom obavljanja hitnih radova, nije odlucila poništiti dogovor.

Prisiljeni pronaci novo mjesto za misu, vjernici su odlucili kontaktirati biskupiju. Kanonski gledano, njihova je situacija u tom trenutku bila uredna zato što je vlc. Chassagne, glavni svećenik koji je za njih slavio misu, u meduvremenu pristupio Bratstvu sv. Petra (FSSP). Biskup je spremno saslušao pritužbe zajednice i zamolio župnika Pélussina da im izade ususret te im dopusti da se misa prikazuje u Crkvi Notre-Dame, u kojoj nedjeljom ujutro nije bilo bogoslužja.

Buduci da je župnik njegov prijedlog kategoricki odbio, biskup je odlucio ipak nešto uciniti te davši zajednici dopuštenje da se nedjeljna misa za njih slavi "na bilo kojemu mjestu". Oružani biskupovim zelenim svjetlom i ne zaboravivši da je njihova povijest zapocela na poljoprivrednom imanju, vjernici su odlucili iskoristiti gostoljubivost koju im je ponudila jedna stanovnica sela u svojoj kuci, nekoliko metara od Crkve Notre-Dame.

Godine 2006., dok se širila glasina da se u Rimu priprema tekst kojim bi se uklonile zapreke služenju tradicionalne mise, Pélussin je dobio novoga župnika: vlc. François Reynarda. Kao nekadašnji župnik sela u kojem su vlc. Chassagne i Bratstvo svetog Petra jednom godišnje organizirali djecu koloniju, vlc. Reynard vjernicima Pélussina nije bio stran. Pocetkom 2007., tijekom pastoralnog posjeta msgr. Lebruna, novoga biskupa, odlucili su mu progovoriti o uvjetima u kojima su se nalazili.

Ubrzo nakon toga, tijekom jednoga krštenja, vlc. Reynard povjerio je obiteljima privrženima tradicionalnoj misi svoju želju da ih bolje upozna. Sastanak s vjernicima održan je u župnom dvoru 15. travnja 2007. Susret je tekao glatko i vjernici su mogli svećeniku otvoreno izložiti povijest svoje zajednice, precesto marginalizirane zbog svojih liturgijskih sklonosti. Vjernici su takoder objasnili vlc. Reynardu da ih sa župnom zajednicom vežu veze obiteljske i susjedske prirode. Osim toga, u Crkvi Notre-Dame više se puta slavila tradicionalna misa povodom vjencanja, kao i mlada misa vlc. Roseaua, svećenika FSSP-a rodom iz Pélussina, i to u prisustvu brojnih vjernika, što nikada nije izazvalo komešanje u selu.

Pozivajući se na pastoralno pismo biskupa Lebruna u kojem se spominje skoro objavljivanje teksta Benedikta XVI. te uzimajući u obzir pozitivna iskustva laika aktivnih u župi, vlc. Reynard obećao je vjernicima da će se potruditi regulirati njihovu situaciju. Jedno od potencijalnih rješenja odmah se nametnulo, budući da je župnik htio iskoristiti radove u župnoj crkvi (svetoga Ivana) kako bi vratio nedjeljnu misu u Crkvu Notre-Dame. Budući da su tradicionalni vjernici imali misu u 8:15, dok je župna misa bila u 10:30 sati, odmah je pomislio da se dvije mise mogu slaviti jedna nakon druge bez ikakvih problema.

Nakon sastanka župnik je vjernike samo zamolio za nešto vremena kako bi biskupa obavijestio o svojoj namisli i pripremio župljane na novi raspored.

"Odgovorili smo mu, kazao je jedan od vjernika koji su bili prisutni na sastanku, da nema puno vremena jer, s obzirom na dostojanstvo svete mise, nije bilo normalno da se takvo stanje nastavi i da se jedna nedjeljna misa slavi u privatnoj kući stotinjak metara od prazne župne crkve. Situacija je bila još hitnija zato što smo već dosta dugo čekali, strpljivo, tiho i mirno, bez prosvjeda, i zato što je došlo krajnje vrijeme da svoje želje uskladimo sa željom Svetoga Oca koju je naš biskup ponovio."

Objava i stupanje na snagu motuproprija Summorum Pontificum pape Benedikta XVI. na ljetu 2007. godine samo su još više potaknuli netom imenovanoga vlc. Reynarda u njegovim nastojanjima. Drugim riječima, tradicionalna misa slavljená "prema izvanrednom obliku rimskog obreda", kako je danas definirana papinskim tekstom, konačno se mogla redovno slaviti u Crkvi Notre-Dame u Pélussinu u blagonaklonom župnom ozračju od Došašća 2007. godine.

Od tada se vjernici brinu i za pjevanje pa se svake nedjelje i blagdana u 08:15 u tome velikom selu održava pjevana sveta misa. Kako su obitelji iz izvorne postave tijekom proteklih 35 godina otpora ostarjele, postupno se javlja nova generacija vjernika, za koje tradicionalna misa više nije blago koje treba sacuvati, već otkriti.

Image: 20150316180156_pelussin.jpg

Prva misa vlc. Roseaua (FSSP) u Pélussinu održana 13. srpnja 2003., mnogo prije motuproprija Summorum Pontificum.

II - RAZMIŠLJANJA PAIX LITURGIQUEA

1) Miran, tih... ali odlučan. Takvim se čini dugotrajan otpor obitelji iz Pélussina privrženih tradicionalnoj misi. One su se doista, unatoc poteškocama i protivljenjima s kojima su se susretale, uvijek znale organizirati kako bi se zadržala nedjeljna sveta misa. Valja reći da su vjernici već na početku surađivali sa svećenikom koji je krenuo putem nadbiskupa Lefebvrea u ranim 70-im godinama, čime su pokazali da su spremni i navikli na sve žrtve kako bi mogli dati "misu svih vremena" onima koji je traže. Ipak, i kada su mogli biti zadovoljni svojim stanjem obespravljenih, ti vjernici nikada se nisu libili obratiti ni svjetovnim ni crkvenim vlastima kako bi ostvarili svoja prava, poboljšali svoj položaj i imali pravo, dostojanstveno mjesto za služenje mise. Oni nam pružaju zadivljujuć primjer ustrajnosti potaknute nadom.

2) U doba kada se jedna za drugom većina seoskih crkava u Francuskoj zatvara i kada se njihovi tornjevi grupiraju u sve veće župe, činjenica da se u jednome selu od 3,500 stanovnika još uvijek slave dvije nedjeljne mise trebala bi potaknuti na razmišljanje. Često smo pisali o onome što primjer Pélussina ponovno potvrđuje: što je ponuda šira, to je veći odaziv vjernika. Osim što se kao argument u korist primjene motuproprija Summorum Pontificum mogu navesti pravo vjernika, bratska ljubav i mir, postoji još jedan: reevangelizacija.